

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ Տ. Տ. ՎԱԶԳԵՆ Ա.Ի ՍՈՒՐԲ ԶԱՏԿԻ ՔԱՐՈԶԸ

Ս. ԷԶՄԻԱԾՆԻ ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐԷՆ

Յանուն Հոր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. ամէն:

*«Այսօր յարեաւ ի մեռելոց փեսայն անմահ եւ երկնաւոր,
քեզ աւետիք խնդութեան, հարսն ի յերկրէ եկեղեցի» (Շաբաղան)*

Սիրելի հաւատացեալ զաւակներ Մեր,

«Այսօր մեռելներից յարութիւն է առել երկնաւոր փեսան, քեզ աւետիք խնդութեան՝ ով եկեղեցի, հարսդ երկրաւոր»:

Մեր Մայր եկեղեցու երանելի հայրերը զմայիլի ոգեւնչումով եմ փառաբանել Քրիստոսի հրաշալի Յարութեան աւետիսը բարականների երգերով, որոնք փոխանցուել են սերնդից սերունդ եւ հասել մեզ, մեր օրերին, որպէս մեր հոգիների անուշաբոյր բալասան, որպէս լուսեղէն երազանք, որպէս յոյս փրկութեան:

Եկէ՛ք լսեմք մեր նախնեաց ձայնը, նոյն բարականներով մեզ հասած.

«Աւարիչը Աստուած ի խաչ բարձրացաւ եւ մեկնելով մեռելներին խաչափայտի ճաւաղամարմնի նորոգեալ կենդանացրեց, որով հալածուեց անգիտութեան խաւարը եւ գիտութեան լոյսը ծագեց՝ մեռելներից յարութիւն առած Քրիստոսով»:

Այսպէս ահա, նաեւ մեր օրերին լոյս բաշխող աւետիսը Քրիստոսի Յարութեան, վերստին իր նառազայքներն է տարածում մեր հոգիների վրայ եւ լուսաւորում մեր կեանքը: Սուրբ Յարութեան հրաւիրւած պահը այդ լոյսի ճաւաղաւորով մեզանից ամէն մէկին մղում է մեր հայեցողքի պարձունք դէպի մեր ներաշխարհը եւ խորհրդածել մեր կեանքի իմաստի մասին, մղում է մեզ ձեռքազատուել մեղքի կապանքներից ու ապրիլ երազանքի մեր հոգիների փրկութեան, յաւիտեական կեանքին արժանանալու մեծ յոյսով:

Հոգու անմահութեան յոյսը խարսխում է մամաւանդ Քրիստոսի Յարութեան նեմարտութեան վրայ: Պօղոս առաքեալը այս յոյսն է որ զօրացնում է մեր մէջ, ասելով՝ «Արդ Քրիստոս յարուցեալ է ի մեռելոց, առաջին պատու մեջնեցելոց. քանզի մարգարէ եղել մահ եւ մարդով յարութիւն մեռելոց» (Ա. Կորնթ., ԺԵ. 20-21):

Քրիստոսի զոհաբերութիւնը խաչափայտի վրայ եւ նրա յաղթական

6369

Յարութիւնը դարեւ շարունակ մշտապէս ուղեկցել են մեր բարեպաշտ մախնիներին իրենց կեանքի ճանապարհին, մանաւանդ դառնութեանց, հալածանքների ու նահապետութեանց օրերին, երբ նրանք համբերութեամբ կրել են իրենց խաչը ու պայքարել դառն հակառակի դէմ, այն հաւատով, որ մահուամբ կարելի է հասնել նշմարիտ կեանքի, զոհաբերումով՝ յաղթանակի եւ տառապանքով՝ անանց ուրախութիւնների: Այս ապրումներով, տեսիլներով, իրաւ յաջորդող սերունդները ամբապնդել են մեր ազգի գոյատեւելու հաւատին ու կամեցողութիւնը մինչեւ մեր օրերը:

Մեր նախնիները ապրել են Քրիստոսի Յարութեան տեսիլով՝ դարեւ ու դարեւ, եւ իրենց աչները փակել յաւերժական կեանքի արժանանալու յոյսով, սրբազան ժառանգութիւն թողնելով այդ յոյսը՝ մեզ այսօրումներս, որ ապրում ենք նոյն յոյզերով, նոյն սպասումներով, հաւատալով թէ մենք բոլորս, ի Հայաստան եւ ի սփիւռս աշխարհի, գտնուում ենք հրաւիր Յարութեան շնորհների ներքեւ:

Հաւատում ենք նաեւ, ինչպէս մեր նախնիք, որ Յարութեան ճառագայթումը աշխարհի վրայ ճառագայթումն է արդարութեան արեգակի, որ լուսաւորում է նաեւ մեր ազգի կեանքի ճանապարհը, արդարութեան յաղթութեան յոյսով, զի «արդարների ջանք լուսաւորում է, իսկ անօրէններինը՝ ճանգում» (Առակի Սողոմոնի):

Մեր կեանքի ջանք լուսաւոր է մնացել նաեւ մեր օրերին, զի բազում փորձութիւններից եւ զոհաբերութիւններից յետոյ, մանաւանդ 1915 թուի ահաւոր ռդբերգութիւնից յետոյ, մեր Մայր Եկեղեցին ու ժողովուրդը, թէ՛ ի սփիւռս աշխարհի եւ թէ՛ մանաւանդ մեր մայր հողի, ապրում են հոգեւոր ու նիւթական վերաշինութեան ու ազգային զարթոնքի մի երջան, արդար սպասումների իրականացման տեսիլով: Մնում է, որ բոլոր Հայերը, ուր էլ որ գտնուեն, ուղիղ տեսնեն եւ գնահատեն մեր հայրենական ներկան, ուղիղ տեսնեն ու գնահատեն մեր ժողովրդի ու հայրենիքի հիմնական շահերը, չնուաճանան անցեալի փորձառութիւններն ու յուսախաբութիւնները եւ համահայկական միասնութեամբ մնան հաստատուն եւ անալլալ՝ մէկ ազգ, մէկ հայրենիք, մէկ Եկեղեցի նշանաբանի ներքոյ: Սուրբ Էջմիածինը օրհնում է այդ ռգին, օրհնում է այդ միասնութիւնը, օրհնում է հայրենաւէն աշխատանքի ու պայքարի ճանապարհը:

Փրկչին մեր Քրիստոսի Յարութեան յաղթանակը թող մնայ նաեւ այսօր եւ միշտ մեր ազգի զաւակների ներշնչանքն ու ստուգութիւնը:

Շնորհ սուրբ Յարութեան Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի եղիցին ընդ ձեզ այժմ եւ միշտ. ամէն:

3 Ապրիլ 1988